

طبقه‌بندی استاندارد صنایع

Standard Industrial Classification

بخش‌های مختلف اقتصادی در نظام طبقه‌بندی استاندارد صنایع آورده شده است. برای کسب اطلاعات جزئی‌تر در مورد کدهای هر بخش، می‌توان به فهرست کامل کدهای طبقه‌بندی استاندارد صنایع (۲۰۱۲) رجوع نمود (EHSO, 2012).

جدول ۱. کدهای اختصاصی در نظام طبقه‌بندی استاندارد صنایع

دامنه کد	بخش
۰۹۹۹-۰۱۰۰	کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری
۱۴۹۹-۱۰۰۰	استخراج معدن
۱۷۹۹-۱۴۰۰	ساختمان
۱۹۹۹-۱۸۰۰	استفاده نشده
۳۹۹۹-۲۰۰۰	تولیدات صنعتی (کارخانه‌ای)
۴۹۹۹-۴۰۰۰	حمل‌ونقل، ارتباطات، برق، گاز و خدمات بهداشتی
۵۱۹۹-۵۰۰۰	عمده‌فروشی
۵۹۹۹-۵۲۰۰	خرده‌فروشی
۶۷۹۹-۶۰۰۰	فعالیت‌های مالی، بیمه و املاک
۸۹۹۹-۷۰۰۰	خدمات
۹۷۲۹-۹۱۰۰	اداره امور عمومی
۹۹۹۹-۹۹۰۰	طبقه‌بندی نشده

(United States Department of Labor, 2008)

علی‌رغم تمام مزیت‌های استفاده از نظام طبقه‌بندی استاندارد صنایع، این نظام با محدودیت‌هایی نیز مواجه است. به‌عنوان مثال، کدهای اختصاصی به صنایع، مربوط به قبل از سال ۱۹۷۰ می‌باشد، درحالی‌که از آن زمان تاکنون، تحولات عظیمی در صنایع به وجود آمده است. با این وصف، این نظام در تشخیص صنایع نوظهور و بخش‌های مرتبط با آن از قبیل کامپیوتر، نرم‌افزار و فناوری اطلاعات، بسیار کند عمل می‌کند (Boccard, 2006).

کتاب‌شناسی

- Boccard, N. (2006). *Industrial Organization: A Contract Based Approach*. Nicolas Boccard.
- EHSO. (2012). [The Entire SIC Code Listing - Free from EHSO](https://www.ehso.com/siccodes.php).
<https://www.ehso.com/siccodes.php>
- Fort, T. C., and Klimek, S. D. (2016). *The Effects of Industry Classification Changes on US Employment Composition*.
https://faculty.tuck.dartmouth.edu/images/uploads/faculty/teresafort/fort_klimek_naics.pdf
- Martin, S. (2010). *Industrial organization in context*. Oxford University Press.
- Prosser, L. (2009). UK Standard Industrial Classification of Economic Activities 2007 (SIC 2007): Structure and

طبقه‌بندی استاندارد صنایع اولین بار توسط دولت آمریکا در دهه ۱۹۳۰ برای طبقه‌بندی داده‌های مربوط به فعالیت‌های اقتصادی مورد استفاده قرار گرفت. البته قبل از آن، نهادهای متفاوتی با اصول طبقه‌بندی متفاوت، اقدام به انتشار داده‌های صنعتی می‌کردند که اگرچه اقدام مهمی به‌شمار می‌رفت اما امکان مقایسه داده‌ها را بسیار مشکل و در برخی موارد گمراه‌کننده می‌کرد. لذا دولت آمریکا تصمیم گرفت براساس یک‌سری اصول مشخص اقدام به جمع‌آوری، ترکیب و انتشار داده‌های مربوط به انواع فعالیت اقتصادی به صورت یکپارچه نماید. این طبقه‌بندی مطابق با ساختار صنعت آمریکا انجام می‌گرفت و صنایع براساس فعالیت اصلی‌شان طبقه‌بندی می‌شدند (Martin, 2010). طبقه‌بندی مزبور چندین بار به دلیل تعریف فعالیت‌های جدید اقتصادی مورد بازبینی قرار گرفت و در اواخر قرن بیستم، دو کشور دیگر آمریکای شمالی شامل کانادا و مکزیک نیز به آن روی آورده و نظام طبقه‌بندی استاندارد صنایع آمریکای شمالی (NASIC) را به وجود آوردند (www.census.gov).

در این نظام طبقه‌بندی، صنایع با استفاده از کدهای چهار رقمی دسته‌بندی می‌شوند. قبل از نظام طبقه‌بندی استاندارد صنایع آمریکای شمالی، این کدها برای هر بنگاه اقتصادی بر مبنای بزرگ‌ترین خط تولید بنگاه اختصاص داده می‌شد، اما در نظام فعلی، کدهای اختصاصی به بنگاه‌ها براساس نوع محصول تولیدی آنها تعیین می‌شود (Fort and Klimek, 2016). کدهای ذکر شده دارای ساختار رتبه‌ای از بالا به پایین بوده که از ویژگی‌های عمومی (نوع صنعتی که بنگاه در آن فعال است) شروع و به ویژگی‌های اختصاصی محصول (نوع محصول) ختم می‌گردد. دو رقم اول بیانگر صنعتی است که بنگاه در آن فعالیت دارد و ارقام سوم و چهارم به ترتیب بیانگر گروه فعالیت و تخصص بنگاه می‌باشند (Prosser, 2007). به‌عنوان مثال، رقم ۲۰ به بنگاهی اشاره دارد که در صنعت «محصولات غذایی» فعال است. اضافه کردن رقم ۲ به‌عنوان سومین رقم و تبدیل آن به ۲۰۲، بیانگر فعالیت بنگاه در گروه لبنیات می‌باشد. رقم چهارم بخش تخصصی صنعت را نشان می‌دهد، به‌طوری‌که مثلاً رقم ۲۰۲۴ نشان می‌دهد که بنگاه مزبور مشغول به تولید بستنی و دسرهای یخی است. در جدول ۱ کدهای مرتبط با

explanatory notes. Palgrave Macmillan.

United States Department of Labor. (2008). [SIC Division Structure](https://www.osha.gov/data/sic-manual). <https://www.osha.gov/data/sic-manual>

<https://www.census.gov/naics>.

کیومرث شهبازی

عضو هیئت علمی گروه اقتصاد، دانشگاه ارومیه

یونس برومند

دانش‌آموخته دکتری اقتصاد، دانشگاه ارومیه



دانشگاه ارومیه